

TERVMUNKA A NŐSZERVEZETBEN

Az ötéves terv áttanulmányozása minden asszony kötelessége, mert azt minden asszonynak ismernie kell. A terv életbevágó kérdésekkel foglalkozik éppen ezért mi nők sem lehetünk közönbösek, nem zárkozhatunk el megismerése elől.

Ma statisztikák bizonyítják, hogy az 1939-ben termelt javak csak látványlag mutatkoztak leendőnek, sőt soknak, valójában azonban a széles néprétegek a legszükségesebb élelmet, ruházatot, szerszámot stb. nélkülözték. Csak egy példát említek: Hercegovinában faekével szántottak és a régi körülmények között talán száz év is elfelejt volna, míg oda vascke kerül. Maga az iparosítás lassú ütemben haladt előre. Gyárakat ritkán építettek és ha építettek az olyan volt, mint a kiralyvói mozdonygyár, ahol új mozdonyokat nem állítottak elő. A szakmunkások száma csekély volt, munkabéruk alacsony, a faluról beözönlő szakképzetlen munkások megjelenése ezt az alacsony munkabért még jobban lecsorították. Emellett az állandó munkanélküliség veszélye, mint egy vészárny kísért minden családot.

Minden asszonynak meg kell érteni, hogy amennyivel nagyobb lesz a mi termelőerőnk és államvagyonunk, annál jobb és biztosabb az élet a nép részére, a család részére. Ezért minden asszonynak tudatában kell lennie annak, hogy minden téglával és talicska földdel, mellyel egy új gyár alapjának lerakásához járul, hozzájárult a nagy munkához, mely nemcsak az országnak, hanem neki és családjának is biztonságot jelent.

Az ötéves terv fontosságát és nagyságát abban látjuk, hogy Népköztársaságunk ezzel a tervvel lép a szociális társadalmi kiépítésnek útjára. Ez a történelmi jelentősége, mert ennek megvalósításával a szegénytelen, mult örökre eltűnik és népeink többé nem térnek le a haladás útjáról.

Néphatóságaink megvalósításával vált lehetségessé, hogy két éven belül leküzdve a legnagyobb nehézségeket is, felállíthattuk magát az ötéves tervet.

Jól ismerjük azokat, akik jaigatnak a nép sorsa fölött, siránkoznak az élet nehézségei miatt, méltatlanokodnak a sok munka, rohammunka stb. végett. Sopánkodnak, mert még sohasem dolgoztak és így nem is érezhetik azt, amit a rohammunkás érez, amikor munkatársai kemény kézzorítással köszöntik, mint a munka hőstét. De nem érzik és nem ismerik azt az érzést sem, amelyet minden becsületes munkás a jól végzett munka után érez. Ők csak sopánkodnak és eltűrnék azt is, ha a romok örökre eltakarítatlanul állnának, vagy legalábbis addig, amíg jó összeköttetések útján régi módon szerződéseket kötnének és így éhbéért dolgoztatnának.

Hogy nálunk a munkalendület nő, azt legjobban az élvégzett munkákból látjuk. Ez bizonyítja, hogy népünk szereti hazáját és örzi annak függetlenségét. A munkából a nők is becsülettel kiveszik részüket, ezt a napi sajtóból láthatjuk legjobban, amikor a munkások legjobbjairól írnak. Tudjuk, hogy a régi rendszer hazug politikája a nők tehetetlenségéről beszélt és ezt ma a valóság teljesen megcáfolja. Ez azért lehetséges, mert hazánkban igazi népi demokrácia uralkodik, ott látjuk a nőket a miniszterek, egyetemi tanárok között is és minden pályán, amelyet csak elképzelünk és mindenütt becsülettel állják meg helyüket.

Népi frontunk keretén belül asszonyaink milliós tagszámmal, óriási pénzüsszeggel, az önkéntes munkanapok és szociális segély útján, járultak hozzá hazánk újjáépítéséhez. A falvakban virágzó szülőotthonok és gyermekotthonok létesítésével megkönnyítik az anyaságot és biztosítják a gyermek védelmét.

Első ötéves tervünk megvalósításában nagy és felelősségteljes munka áll előttünk. Ezért szemünk előtt

tartva azt, amit eddig asszonyaink legjobbjai elvégeztek, teljes határozottsággal kell hozzáfogni a nehéz feladatok megoldásához. Az öt éves terv nem ábránd, nem elérhetetlen valami, hanem tárgyilagosan megfontolt és biztosan elérhető eredményeket állít elénk. Asszonyaink ne hagyják magukat félrevezetni azoktól, akik itt-ott felülik fejüket és ocsmány rágalmakká akarják beszenyenezni a nép legszebb akaratát, az első öt éves tervet, hanem az öt éves terv tanulmányozásával, igyekezzenek meggyőződni az igazságról.

Az A. F. Zs. eddig is komoly feladatok elvégzése elé állította asszonyainkat. Ezeket asszonyaink mindig el is végezték. Most, amikor a minden téren bevezetett tervszerű gazdálkodás még nagyobb és felelősségteliesebb munkát kíván tőlünk, igyekezzünk azt az eddig végre hajtott munkák folyamán nyert tapasztalatok segítségével elvégezni. Annál is inkább, mert a tervezgazdaság az, mely minden ember számára nagyobb darab kenyeret, jobb ruhát és nyugodt életet biztosít. Mindennek elérése érdekében erőnket nem kímélve vegyünk részt teljes számban és igaz, őszinte munkakedvvel. A munkalehetőségek különbözőek. Ha csak párat említek, ezekből is rögtön kitűnik, hogy elvégzésük milyen hasznot hoz a közösségnek. Pl. a tarackirtás a mezőn, tereptakarítás az épülő gyárak telepén, a téglagyárakban a vályog és téglaveréshez szükséges föld elkészítése, az épülő falvakhoz való anyag behordása és sok más munkához kell hozzá fogunk, hogy méltón azok soraiba álljunk, akik nem sajnálták eddig sem erejüket a nép jólétéért.

Ha felvetődik a kérdés, hogy mit is kapunk mi asszonyok ezért?, tekintsünk vissza a múltba, amikor olyan társadalmi rend uralkodott, melynek gazdasági politikája a tőkén, a haszonon alapult. Amikor a széles népréteg éhberéért dolgozott és dacára az árúbőségnek, vásárolni nem tudott. Ma, az asszony, ha kot-

lóstyúkját jól vigyázza, máris bizonyos jövedelmei biztosít magának és családjának. És ha minden munkában férje mellé áll, akkor családja élet-színvonalának emelését biztosan sokban elősegíti. Nem lehetetlen várunk asszonyainktól, csak mindenkitől azt, hogy tudása és képessége szerint vegyen részt boldogabb jövőnk kiépítésében.

A szuboticaí A. F. Zs. a novemberi munkaversenyben hétezer munkanapot vállalt és ezt könnyen meg is valósította, mert asszonyaink legjobbjai megértik, hogy ezzel hozzájárulnak az öt éves terv megvalósításához, ezzel pedig családjuk és saját maguk jobb életének megteremtését viszik előre.

Szpahics Szofia

MIHAIL ISZAKOVSKIJ

A szmolenszki kerület egy kis falujában született Mihail Iszakovszkij, a költő, akinek dalait ma a szovjet emberek milliói éneklék. Szülőfaluját vadon erdők vették körül, a legközelebbi vasúti állomástól a falut jó kétszáz verszt választotta el. A parasztok élete tele volt nélkülözéssel. Mindnyájan művelték a földet, de kicsiny földcskéik nagyon kis darab kenyeret adtak. A későbbi költő apja szintén földjét művelte, azonkívül a postás tisztét is betöltötte: kétszer hetenként elment az állomásra a levelekért. Családja épp hogy tengődött, gyakran szenvedett szükségét és nélkülözést. Szülőhelyére visszaemlékezve, ezt írta Iszakovszkij:

Felnöttem ott, hol apám s nagy-
apám
Sok úri portát felve elkerült,

Hol minden házban — ezer éve tán
Az asztalfőn az éhség s bánat ült.

Ezt az éhséget Iszakovszkij
gyermekkorában alaposan meg-
ismerte.